

Πανελλήνιον Συνέδριον
Τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κινήσεως
ἐν Ἀθήναις τῇ 7 καὶ 8 Μαΐου 1962

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Σ. Καλογεροπούλου-Στράτη
Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑλληνικῆς Κινήσεως
Ἐπί

Τῆς Εὐρωπαϊκῆς Πολιτικῆς Κοινότητος καὶ
Τῆς Δημοκρατικοποιήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

I.

1. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς, τὸν Μάϊου τοῦ 1948, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κίνησις ἔταξεν ὡς τελικὸν ἀπὸ τῆς σκοπῆν τὴν "ἐνοποίησην τῆς Εὐρώπης" καὶ ὡς ἄμεσον πραγματοποίησιν "τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἔσχατον ὁρισμέναν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων".

Τὴ μέση δὲ πρὸ σκοπῶν καθόρισεν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἄμεσων καὶ ἀμεσῶν σκοπῶν εἶναι ἡ διαφύλαξις καὶ ἡ κινητοποίησης τῆς κοινῆς γνώμης καὶ δι' αὐτῆς, ἡ ἀσφαρὴς πίεσις ἐπὶ τῶν ἀπευθύνων κυβερνήσεων καὶ γενικώτερον ἡ προώγησις τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰδέας.

Ἡ πρώτη ἐπιτυχία τῆς Κινήσεως ἦτο τὸ Συμβόλιον τῆς Εὐρώπης καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ἀπαρχὴ τῆς κενωτικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν λαῶν αὐτῆς, ἡ νομικὴ προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἡ οἰκονομικὴ συνεργασία εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Ε.Ο.Ο.Σ. καὶ ὑπερῶν ὅλων, ἡ ἀσφάλεισις τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων.

Ἡ δευτέρα οὐσιαστικὴ ἐπιτυχία ἦτο, αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Κοινότητες καὶ ἰδίως ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ τῶν ἔξ.

Παρὶ τοὺς δεσπογίους καὶ τὰς ἀντιρρήσεις, τὰς ὁποίας προέκυψαν ὁ χωρισμὸς τῆς Εὐρώπης εἰς τοὺς 6 καὶ τοὺς 16 καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς 6 καὶ τοὺς 7, ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἐπιχειρήθη ὡς ἡ ἀπαρχὴ ὀργανικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν 6, δυναμικῶς ἐκ τῶν ὑστέρων κὲ ἐπεκταθῆ, κατὰ διαφόρους τρόπους, καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπα Εὐρωπαϊκὰ κράτη.

Παρὶ τὰς σημειωθελάς σχετικὰς προόδους συνεργασίας μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ ἔκ' ἄλλων τομῶν εἰσημειώθησαν δύο σοβαροὶ πολιτικαὶ ἀποτυχίαι, πρῶτον τῆς δημοπραγίας εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ καὶ δευτέρων, τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ σχεδίου τοῦ 1953, περὶ ἰδρύσεως Εὐρωπαϊκῆς Πολιτικῆς Κοινότητος.

2. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμας, ἡ ἐξέλιξις τῶν 3 Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἐσημειώσε σημαντικὰς προόδους, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεκύψαν τὰ ἑξῆς ζητήματα:

α) ἡ ἀνάγκη τοῦ συντονισμοῦ τῶν 3 Κοινοτήτων καὶ ἡ καθοδήγησις αὐτῶν ἀπὸ πολιτικοῦ τινος ὄργανου.

β) ἡ ἐπέκτασις τῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ εἰς τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη, εἴτε μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, εἴτε μὴ, διὰ προσχωρήσεως εἰς αὐτήν ἢ διὰ συνδέσεως, διὰ διαφόρους μορφὰς καὶ βαθμοῦς

γ) ἡ συμβατικὴ ρυθμίσις, εἴτε δι' εἰδικῆς συνδέσεως, εἴτε δι' ἄλλου μέσου τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τῶν ἑξω-εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, βιομηχανικῆς ἀνεπτυξιμῶν ἢ ὀικονομικῶν.

δ) ἡ δημιουργία εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ὀργανώσεως, μετὰ σκοπὸν τὴν προοδευτικὴν ἐνοποίησην τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῶν τομῶν, τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τῆς ἀμύνης, τῆς κενωτικῆς συνεργασίας κλπ.

3. Ἐφ' ὅσον τῶν ἀνωτέρω σημειῶν, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κίνησις ἔλαβε θέσιν εἰς τὸ συνέδριον τῶν Βρυξελλῶν, τὸν Ἰουλίου τοῦ 1961.

Η διακήρυξις των Βρυξελλών έδωκεν ως σκοπόν τήν δημιουργίαν των "Πρωσιδων Πολιτειών της Εβρώπης" με ίδιαν Κυβέρνησιν, δύο Βουλάς, τής μιας εκλεγομένης διὰ καθολικής ψηφοφορίας, δικαστηρίον καί Οικονομικόν καί Κοινωνικόν Συμβούλιον" καί τοῦτο διὰ μέλει τευχησθῆναι ἡ πολιτική, στρατιωτική, οικονομική καί κοινωνική ΙΝΤΕΓΡΑΤΙΟΝ τῶν Εβρωπαϊκῶν Ἐθνῶν".

Ἐς πρόγραμμα δὲ ἄμεσων ἐργασίῶν καὶ ἐπιβόητων καθήκοντων ἔπιδείχθη: α) τήν ἐκλογήν τῶν μελῶν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τῶν ἔξι, διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας, β) τήν συγχρόνουσιν τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων τῶν 3 Κοινοτήτων καί γ) τήν ὀργανιστικὴν σῦνθεσιν τῶν εβρωπαϊκῶν κυβερνήσεων μετὰ τῆς δύο ἀνωτέρω ὀργανῶν, διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἑνωποιημένου ἐκτελεστικοῦ ὀργάνου τῶν 3 Κοινοτήτων εἰς τῆς συσκέψεις τῶν Ἀρχηγῶν τῶν κυβερνήσεων καί τήν ὑποβολήν πρὸς σφῆδρον ἐν ἑνώσει τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τῶν σχετικῶν εἰσιτηρίων καί ἐπινοημάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀρχηγῶν καί πάντα ταῦτα διὰ μέλει δημιουργηθῶσιν αὐτοπροσθετικῶς τῆς Πολιτικῆς Κοινότητος.

4. Αὐτοπροσθετικῶς τῶν Βρυξελλῶν ἔς καί αὐτοπροσθετικῶς τῆς πρώτης συσκέψεως τῶν Ἀρχηγῶν τῶν κυβερνήσεων (10 καί 11 Φεβρουαρίου 1961 ἐπὶ Παρισίοις) ἐπετέλεσαν ἀντικειμένον σφαιρικῶς ἠ.δ. τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία τῆν 29 Ἰουνίου 1961 ἀπεδέχθη μὲν αὐτίκα, ἀλλ' ἐπιβεβαιώθη διὰ μέλει πρῶτῃ εἰς ὅσοις - σεις ἀφορμῶσι, α) τὴν Οἰκονομικὴν ΙΝΤΕΓΡΑΤΙΟΝ, β) τὴν προεπιτελικὴν πολιτικὴν ἢ ἑνωτικὴν καί γ) τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν αὐτῆς, διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας καί εἰς πρῶτον βαθμὸν.

5. Παράλληλος οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ἔξι συνελθόντες εἰς ΒΟΝΝ ἔδωκαν τῆν 19 Ἰουλίου 1961 κοινὴν ἀνακοινωσὴν διὰ τοῦ ὁποίου ἐκείνησιν συγκεκομηθῆσιν ἀντικείμενα ἀπὸψεως, τῶσιν ἔς πρὸς τὴν μορφήν τῆς πολιτικῆς συνεργασίας τῶν ἔξι, ὅσων καί ἔς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς Μ. Βρετανίας, ἡ ὁποία εἶχεν πῶθ ἰσχύος τῆν ἑνωτικὴν, ἔσθι τῆς εἰσοδικῆς τῆς εἰς τὴν Εβρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα.

Εἰς τὸ ἀνακοινωσὸν ταῦτο, α) ἀναφέρεται ὅτις ἔς τελικῆς σκοπῆς ἡ πολιτικὴ ἑνωσις ἀλλὰ κατὰ σπῆδία, β) προσκόπεται ἡ θεώρησις ἐνισχύσεως τῶν 3 Κοινοτήτων γ) ἀναγνωρίζεται ἡ συμβολὴ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Σιμῶνου ἐπὶ τοῦ τομέως τῆς ἄμεσης, δ) διατυπῶνται ἡ ἐπιχρῆσις συμμετοχῆς καί ἄλλων Εβρωπαϊκῶν κρατῶν, ἐπιμειβῶσιν κατὰ συνέσειαν καί τῆς Μ. Βρετανίας καί ε) ἀποφασιζέται ἡ σύστασις ἑπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξισοποιήσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων καί τὴν μελέτην τῶν συστάσεων τῆς Κοινοβουλευτικῆς Εβρωπαϊκῆς Συνελεύσεως τῆν 29 Ἰουνίου 1961.

6. Τὸ ἔργον τῆς ἑπιτροπῆς ταύτης (FOUCHET), δὲν ἐγένετο δεκτόν, οὔτε ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω κυβερνήσεως, οὔτε ἀπὸ τῆν Κοινοβουλευτικῆν Συνελεύσιν καί τοῦτο διότι ἐκρίθη ὅτι δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὸ ἀνακοινωσὸν τῆς ΒΟΝΝ καί γενικώτερον ἀποτελεῖ ἀκτιστοδρόμησιν ἐναντι τῶν μέγιστων σχετικῶν σχεδίων ἢ εἰς πρῆξιν καί γενικώτερον τῆς ἰδέας τῆς εβρωπαϊκῆς ὀργανώσεως ἀπὸ τῶν πολιτικῶν τομέων.

Κατὰ τὸ σχέδιον FOUCHET προβλεπομένου πολιτικῶν ὀργάνων ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἀρχηγῶν κρατῶν ἢ κυβερνήσεων καί ἀποσπάζει πάντοτε διὰ κινήσιν ἑα, μετῶν τῶν ὑποχρεῶσιν αὐτῶν συνέχεται εἰς τακτικὰ προσημῆσι. Προβλεπεται ἐπίσης Πολιτικὴ ἑπιτροπὴ, συγκροτούμενη ἀπὸ ἀνακλητοῦς ἀντιπροσώπων τῶν κρατῶν. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Συνελεύσις διατηρεῖ τὴν γνησοδοτικὴν αὐτῆς χαρακτῆρ. Ἡ μόνη διὰ τοῦ σχεδίου διαλυομένη ὑποχρέωσις, εἶναι ἡ μετὰ τριετίαν ἀναθεώρησις τῆς συμφωνίας ταύτης, ἀλλὰ καί τοῦτο ὑπὸ ἄσιν καί μετὰ καθόριστον προσωποτολήσιν.

Εἰς τὸ σχέδιον ταῦτο ὑπῆρχον τρία σημεῖα, τὰ ὁποία ἰδίως προεμίβησαν σοβαρὰς ἀποψηφίας, α) ἡ ἀποσπάζισις τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. εἰς πῆ θέματα τῆς ἄμεσης, β) ἡ κίνησις τῆς ὑπαγωγῆς τῶν 3 Κοινοτήτων εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀρχηγῶν καί γ) τὸ ἀκαθόριστον τῆς πορείας τῆς ἑνώσεως ἰδίως κατὰ τὴν μετὰ τριετίαν, ἀναθεώρησιν.

7. Τὸ σχέδιον FOUCHET περὶ ἰδρύσεως "ἑνώσεως τῶν Κρατῶν τῆς Εβρώπης" ἐν καί συνήρτησε καθολικὴν ἀντίδρασιν μολομένου, διὰ λόγων πολιτικῆς σκοπιμότητος, ἐγένετο δεκτόν ἔς βλασι συζητήσιν, ἀπὸ τῶν κυβερνήσεων τῆς Κοινοβουλευτι-

της Συνελευσεως και της Εβραμαϊκής Κινησεως, αλλα υπο ζρους και με οικειοθεις τροπολογιας.

α) Οι Αρχηγοι των ενδιαφερομένων κρατων και οι Υπουργοι των Ξεναρικών αυτων κολληκεις συντηρήθησαν, χωρις ομακ με καταλήθουν εις συγκεκριμενών διατάλασμα η συμφωνίαν.

β) Η Κοινοβουλευτική Συνέλευσις δεχθεϊσα ως βίσιον το σχέδιον τουτο δνεσ ομακ ενδοπιστοασμ, προέβαλε τις ακολούθους επισημεισεις: 1) ομακ οητις διαφωλαχθη η ανεπαρτητα των 3 Κοινοτήτων συγγαμνομένων των οργάνων αυτων, 2) ομακ διαφωλαχθη η συμβολή του Η.Α.Τ.Ο εις την επιτήν δμνασ, 3) ομακ δνομοσθη Γενικός Γραμματεΐς και το πρόστυπον και της αρμοδιότητος του Ο.Η.Ε., 4) ομακ η Ένωσις δνομοσθη "Ένωσις των λαών της Εβρώπης", 5) ομακ η πολιτική Εκιτροπή θεωρεϊ ούχι ως θεσμός, αλλ' οργασιον άλλας του Συμβουλίου των Αρχηγών, 6) η οητεία του Προέδρου ορεϊσθη εις έε μήνας, 7) και έβαρρεσιν καθαρισθούν όδμασ, με όμοια θέ όδναται με διαχρησθού εις τον κανόνα της κλειοτήρας έστω ειδικας, με και πάντα τα θέματα διαδικασίας, 8) εις περιπτωση μη όμοφωνίας του Συμβουλίου των Αρχηγών, όταν αυτη προβλεσται, η άποσολή εις το αυτό Συμβόλιον της γνώμησ της Κοινοβουλευτικής Συνελευσεως, και την θεσπισησ συνήθητων του θέματος, 9) η έκπαισις της αρμοδιότητος της Συνελευσεως επί του προϋπολογισμοΐ της Ένωσεως, χρηματοδοτήσεως υφιστάμενων προγραμμάτων με και η επιχρήσις με αυτην των συνθηκών, οι όμοιαι συνομολογούται μεταξύ Ένωσεως και τρίτων κρατων, 10) η έκλογή των μελών της Συνελευσεως με καθολική ψηφοφορία, το άργότερον μεσ τριετίαν, 11) ομακ θεσπισθη η παρτοσία των έκτελεστικών Κοινοτήτων εις το Συμβόλιον των Αρχηγών και ομακ ο Πρόεδρος αυτού εκλέγεται έκτός των Αρχηγών κρατων η Κυβερνήσεων, και τη συμμετογή της Κοινοβουλευτικής Συνελευσεως, 12) η έκπαισις της αρμοδιότητος και της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου και 13) η έδμοσφία μεσ τριετίαν της διαθεορήσεως του καταστατικοΐ της Ένωσεως, αλλ με πρός την κωπεθούσιν της πολιτικής έννοτησεως.

γ) Η Έκτελεστική Εκιτροπή της Εβραμαϊκής Κινησεως εις την σύνοδον αυτης εις Παρισιος της 17ης Ιανουαρίου 1962, έδωρασε την έκασποσήν της δια την συμφωνίαν των έε έκ της άγροτικής πολιτικής, την εχρήν της δια την παχτεραν συμμετοχήν της Η. Βρετανίας εις την Κοινήν Άγοράν και δια την Έναρσην της πολιτικής συνεργασίας μεταξύ των λαών της Εβρώπης. Παράλληλα με άπερισόση με φέρη το όλον θέμα ένδοσιον του συνεδρίου του Κοινοΐ, του προσηχότος Ιου νίου, και τουτο δια με συμβολή εις την προώθησιν της πολιτικής συνεργασίας και έννοπήσεως των λαών της Εβρώπης.

II.

8. Το υπο συζητησιν θέμα εις το συνέδριον διατυπώθη ως έξής:

"Η δημοκρατικοποίησις των εβραμαϊκών θεσμών, μεσ και τρόποι όημοουργίας της Εβραμαϊκής Πολιτικής Κοινοτήτος".

Υπο την έννοσιαν "δημοκρατικοποίησις" ενόησται και την ανεπίτην των εχόντων την κροκοβουλάν του θέματος, νοησται άρ' ένός μεν η ύπαρξη των ήην λειτουργούτων θεσμών και οργάνων η άκόμη έκπαισις πολιτικής, την εχρήν εις το έδρουσθ, εις τε διακροτική μορφή εις τε υπερεθνική, υπο τον έλεγχον των αντιπροσώπων των λαών της Εβρώπης, ήτοι της Εβραμαϊκής Κοινοβουλευτικής Συνελευσεως, άρ' έτέρου με, η έκλογή των μελών της Συνελευσεως μεθης δια καθολική ψηφοφορία, όμακ έε όλον προεβλέπετο ως μελλοντικόν σπείδιον έπιλήσεως και εις τις συνθήκας της Ρόμησ περί Εβραμαϊκής Οίκονομικής Κοινοτήτος.

Όταν έγένετο δεχτόν ότι, δια των όδο με ένω μέσων με επιτυχημένο η παρτοσία και η συμβολή του λαϊκού παρφότου, δια των υπεσθώνων αυτού οργάνων, και η μετωπήσις του βίρουσ από τον κυβερνητικών συντελεσθών εις τον λαϊκόν παρφόνα, τουτο με μοιραίας με όδηγη εις την δημοκρατικοποίησιν των οργασιμών και θεσμών, με της όμοιας με προέκυτεν η άπαρηγή της πολιτικής οργασιμής της Εβρώπης.

9. Βοηθήστε όμως έκτανα του ζήτηματος δύνανται γίαιε νά οδηγηθή εις τήν σάβην ότι ή " δημοκρατικοποίησις" δέν εφρουλείται διά τής εφαρμογής των δύο ανωτέρω μέσων. Καί ότι ή διοικητικώς οτιδήποτε αείοι τόν προσοτολισμόν των εθραικώων Οργανισμών κρός δύο επί πλέον καταυθύνσεις: α) τήν έκτατασιν των 3 Κοινοτήτων καί ίδίως τής Κοινής Αγροτικής καί β) τόν καθορισμόν τής έννοίας τής δημοκρατίας των Εξ νά επαρληθούν καί οι υδατικοί καί τής Εύρώπης, μί άποτέλεσμα νά αείψη ο όραμός των μελών τής Κοινότητος καί νά μειωθή υολογικώς εις τό εθραικώ άδραση ή ίσχυς των Υεθλών καί β) τόν καθορισμόν τής έννοίας τής δημοκρατίας, ως άβη έξ άλλου διαγνώσεται διά των συνθηκών του Συμβουλίου τής Εύρώπης, τής προτασίας των άνδραπέτων δικαιωμάτων, τής Κοινής Αγροτικής Ράμης καί τήν άποδοχήν αυτής, ως προβάθεσιν συμμετοχής νέου μέλους εις τήν άρρηγμαμένην εθραικώήν κοινότητα. -

Τούτο θά ήτα χρίσιμον τόσον έξ άπόψεως θεμελιώσεως τής εθραικώής ένότητος όσον καί λειτουργίας των όργανών καί άρρήτων ούτως. -

Η Εύρώπη άποτελεί ένότητα καί έξέστην ανεπαρκήν, θεμελιωμένην εις όργανα καί θεσμούς καί κεκλιμένην εις τήν έννοιαν τής δημοκρατίας, ως τήν έκληροδότησιν εις τήν άνδραπέτοτα ή έλληνηκή θρασιότητα καί ο Χριστιανισμός. Συνεπώς ή προσήλωσις καί ο προσοτολισμός των λαών καί κρατών καί έν τή θεσμοί καί τή κοδίει, εις τήν ίδεαν ταύτην θέδει διακοήν συμμετοχής εις τήν εθραικώήν άρρήτων καί οδηγεί εις τήν πολιτικήν κοινότητα των λαών τής Εύρώπης. -

Έκείσε ή λειτουργία των θεσμών, των έκτελεστικώ άρρήτων καί ίδίως τής Κοινοβουλευτικής Συνελεύσεως ως καός τόν τρόπον τής έκλογής ούτως καί άσκησης των αρμοδιότητων καί του έλέγχοι προτινάται τήν εφαρμογήν δημοκρατικώ μέσων διακυβερνήσεως των λαών, οι όποιοι μετέχουν ή άκτιθησούν νά εισέλθουν εις εθραικώήν κοινότητα. -

Η δημοκρατία είναι άδιορίτετος, άερασιζώμένη τόσον εις τός σχέσεις μεταξύ κρατών καί πολιτών καί εις τήν άρρήτων τής Πολιτείας, όσον καί εις τός σχέσεις μεταξύ των εθραικώων κρατών καί εις τήν άρρήτων των κοινών άρρήτων. -

Η Ιστορία έξ άλλου άδειάει τήν θετικήν καί άνητικήν σφαιράν τής κοινής ιδεολογίας καί του πολιτικού άδρασιού εις τός μεταξύ κρατών καί λαών σχέσεις. -

Αί ως δυο καταυθύνσεις οδηγούν εις τήν δημοκρατικοποίησιν των εθραικώων άρρητων καί θεσμών καί άκούσούν τήν πραγματοποιήσιν τής πολιτικής κοινότητος. -

Τό Συνέδριον του Νενόχου κολείται νά έρευνή τό θέμα τής δημοκρατικοποίησης διά τήν στενήν αύτου έννοιαν, ως άνωτέρω έλέγχη καί νά προώθη εις τήν κώειν τήν πολιτικήν συνεργασίαν των εθραικώων κρατών. -

10. Η Εύραικώή κίνησης δέν είναι έννοιας κυβερνητικώ παραγόντων, άλλ' έννοιας έκπαράσων τής κοινής γνώμης-διά τήν προώθησιν τής εθραικώής ιδέας καί τής δημοκρατίας πολιτικής ένότητος των λαών τής Εύρώπης. -

Διά ταύτο δέν δεσμεύεται διά κυβερνητικώς άπόψεις, ούτε διά έπισήμους διασταγμούς. Δύνανται συνεπώς νά διακηρύξη οιαυδήποτε θέσιν, όσον ή ήτασε τομή καί δν είναι αύτη. -

Παρά ταύτα, έφόσον σκοπός τής ημετέρας Κινήσεως προμένει πάντοτε ο άκρησισμός τής πολιτικής τήν άνευθύνων κυβερνήσεων, όρδον είναι οι άπορροσεις μας νά διασπώνται διά ρεαλιστικού πνεύματος, νά λαμβάνουν ύπ όφιν τός άντικειμενικός συνθήκας ως έκείσε καί νά υολογίζων επί τής προκτικής τής πραγματοποιήσεως ούτών. -

Ανά τής σκοπός ταύτης ή Εύραικώή Κίνησης, παραμένονσα πιστή εις τήν διακήρυξιν των Βρυξελλών, δέν νά ζήτηση πρακτικές λύσεις, οι όποιοι όρ' ένός μέν νά διευκολύνουν τήν έξοδον από τό άδειξοδον, όρ' άτέρου δέ θά άκρηδούσιν τήν κοινήν γνώμη καί τέλος θά είναι έκιδεκτικώς άποδοχής εκ μέρους των άνευθύνων κυβερνήσεων, μί άκατέλεστο τήν προώθησιν τής εθραικώής ιδέας. -

II. Η σημερινή οργάνωση της Πύραυλος έμφορεύεται δικιας έμπειρικη, κολλάει με έκδη-
λώς αντιτιθέμενος άλλων και με άνομιλο τήν σύγκρουση δημοδοτήτων μεταξύ
των διαφόρων οργάνων και τήν ακολογημένη σύγκρουση εις τήν κοινήν γνώμη και πάλι
το τούτο εις βάρος της εθνικαίτης ιδέας.-

Είς τήν καίριον λειτουργούν τρεῖς νομικοί μορφοί εθνικαίτης συνεργασίας: α) ἡ
κλασσική μορφή, διοικητική καὶ χαρακτηρισ, β) ἡ νέα μορφή, υπερεθνικῶν χαρακτηρισ
καὶ γ) διάφοροι μορφοί μικτοῦ τύπου.-

Ἡ ἄριστομένη σημερινὸν αντίθεσις, ἕως πρὸς τήν ἐξέλιξιν των 3 Κοινοτήτων καὶ τήν
δημιουργίαν πολιτικῆς ἑνώσεως, κινδύλλεται τοῦ διοικητικῶν καὶ τοῦ ὑ-
περεθνικῶν χαρακτηρισ, πῶς κλέπει νὰ λάβουν τὸ νέο δημιουργημένο ὄργανον ἢ οἱ νέ-
οι ὀργανώσεις.-

Ἡ Πύραυλικὴ Κίνησις ἐπισημασμένης ἐξαρτάσθῃ ἀπὸ της ἑνώσεως της Πύραυλος
μεῖ βάσει Ὁμοσπονδικῶν δεσμοῦ. Ἰλὴν ὅμως, δὲν ἐμφανίεται ἕνὸς οὐδεμιᾶς μορφῆς
δογματισμοῦ. Οὐδέποτε ἀπερρίθη ἀπὸ της μορφῆς της συμκολλητικῆς ἢ τοῦ ὁμοσπονδίου
κρίτους ἐς τελικῶν σκοποῦ των ἐπιδιώξων αὐτῆς. Ἐξ ἄλλου ἐν τῇ κρούσει τὸ ὄριο
μεταξὺ των δύο αὐτῶν ἑνώσεων εἶναι γενεσι, ἐξαρτῶνται δὲ ἀκόλουθως τόσον ἀπὸ τὰς
ἀναληφθείσας συμβολικῶν ὑποχρεώσεως, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς ἐκδόσεις ἰσχυροῦσας συνταξ-
νομικῶν διατάξεων. Νέοι δὲ διοικητικῆς καὶ ἐκτελεστικῆς τῆς μορφῆς συνεργα-
σίας, οἱ ὅποιοι ἀυτοακρίνονται εἰς τήν πραγματικότητι καὶ προδύουν τὸν τελικὸν
σκοπὸν.

Προσεκτικῶς ἔρεται τῆς λειτουργίας των διαφόρων μορφῶν των εθνικαίτων ὀργανώ-
σεων ἀποδεικνύεται ὅτι: α) τὸ διοικητικῶν ὄργανον, ἀπομακρύνεται των κλασσικῶν με-
θόδων καὶ κινῶν διὰ σειῶν ἐπιρροῶν, β) τὸ ὑπερεθνικῶν τερμῶν, ἐνοκαθίστανται
εἰς τὸ κυβερνητικῶν ὄργανον τήν λήξει των σοβαροτέρων ἀποφάσεων, γ) τὸ μικτὸ ἀπο-
κλείνου κινήσις πρὸς τὸν κυβερνητικὸν κινῶντο καὶ πάλι ἐξοίσταν πρὸς τὰς ἀπό-
ψεις των ἀντικροσίων τοῦ λαοῦ.-

Ἐκ των ἀνωτέρω ἕως καὶ ἐκ της πραγματικῆς των 3 ἑθνικαίτων Κοινοτήτων προέκυψε
δε γὰρ εἰδικὴ μορφή συνεργασίας ἢ ὅποια δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ εἰ μὴ ἴσως
ὡς σύγκρουσις των κυβερνητικῶν ὀργάνων με τὰς ἀπόψεις των ἐκκροσίων των
κοιτων εθνικαίτων οργάνων, ἥτοι εἰδος κοινοτικῆς ὀργανώσεως, δὲν πρόκειται οὐτε
πρὸς διοικητικῶν, οὐτε πρὸς ὑπερεθνικῶν κατωκοσμοῦσας, ἀλλὰ πρὸς μικτοῦ, ὑπο-
νομένου ἑνώσεως καὶ εἰς ἐκδοσὴν εἰδικῆν περιέχουσαν νὰ διδῆται βάρος της ὁμοσπον-
τικῆς ἀποφάσεως εἴτε εἰς τὰς κυβερνήσεις, εἴτε εἰς τὸ κοινὸ ὄργανον εἴτε καὶ εἰς τήν
συμφωνίαν ἀποφάσεων.-

Τούτοι δὲ ἀυτοακρίνονται καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ σημερινοῦ βίου. Οὐδεμία κυ-
βέρνησις δύναται νὰ ἀναρτήσῃ ἐν λευκῇ τὰς δημοδοτήσας αὐτῆς, ἕως ἐκείνης οὐδεμιᾶ
κοιτῆς κρούσεως εἶναι ἀνεπὶρ, ἔνεν κοινοῦ οργάνου.-

Ἐνοκαθίστανται δὲ εἰς τὰς ὑπερεθνικῶν κατωκοσμοῦσας τήν σύνταξιν της συνθήκης
δημιουργοῦσας ὀργανισμοῦς ἢ ὄργανον καὶ ἀναλόγως της φέσεως καὶ της σημασίας αὐ-
τῶν νὰ προδοσῶνται ἐκδοσῶν τήν τούτων κρὸς τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον κινῶντο της
ὀργανώσεως, τόσον ἕως πρὸς τήν λήξει των ἀποφάσεων, ὅσον καὶ ἕως πρὸς τήν μελλοντικὴν
ἐξέλιξιν της ὀργανώσεως.-

Ἐντὸς των κλασσικῶν τούτων δύναται ἡ Πύραυλος νὰ προκινήσῃ με τὸ ὑποκοινῶν ὄργαν-
ον καὶ τὸ ἐκῆς μέρους κινήσι νὰ διαφυλάξουν τήν πραγματικότητα καὶ τὸ ζήτηκὸν αὐτῶν
δικοιμίοντο.-

III.

II. Τρεῖς εἶναι τὸ μεγάλα προβλήματα τὸ ὁποῖο τίθενται ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου
τοῦ Μονάχου καὶ εἰς τὴν ὁμοίαν κολομβίον νὰ ἐκφράσασιν τήν γνώμη μας, ἕως ἐκκρό-
σικος της δημοσίας γνώμης της χώρας μας.

- α) ἡ ἐξέλιξις της ἑθνικαίτης Οἰκονομικῆς Κοινοτικῆς ἰδέας μετὸ τήν εἰς -
οδὸν εἰς τὸ δεύτερον στάδιον της ὄργανικῆς πολιτικῆς.-

- β) η έκτασις της κέρσης των ΞΕ και εις άλλο κράτη διὰ συμμετοχής, συνδέσεως ή άλλων τρόπων.
- γ) η άποχή της πολιτικής συνεργασίας και άγωνίας των Ευρωπαϊκών Κρατών, συμφώνως προς τό άνακοινωθέν της Βοππ.

13. Έπί του κώτους θέματος, είναι άληθές ότι η έκτασις της οικονομικής άρμοδιότητος και άρμοδιότητος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, κροκαλεί την παρέμβοσιν πολιτικού όργάνου ρυθμίζοντος την όλην οικονομικήν πολιτικήν.

Έπί του σημείου τούτου προτείνονται διάφοροι λύσεις:

- α) ή ίδρυσις πολιτικού όργάνου διὰ τός 3 Κοινότητος εις τόν κέκλον της άρ - μοδιότητος αυτών, β) ή άπογή αυτών εις τό πολιτικόν Ευρωπαϊκόν Συμβούλιον των Άρ - χηών των κρατών ή Κυβερνήσεων και γ, ή συγχώνωσις των έκτελεστικών όρ - γάνων των 3 Κοινοτήτων και ή άπογή αυτών υπό την καθόδηγησιν και τόν έ - λεγχόν της Ευρωπαϊκής Κοινοβουλευτικής Συνελεύσεως.

Αί δύο πρώτοι λύσεις άκροβατούνται κατά όρχήν, ή τελευταία συμφέπειται, χωρίς όμ - ως μέχρι σημείου πρακτικόν άποτελεσμα, ως προς την μορφήν και την έκτασιν αυ - τής και έν γένει της άποδοχής αυτής εκ μέρους των κυβερνήσεων.

Ένώπιον του κινδύνου της άπογής των 3 Κοινοτήτων διὰ του σχεδίου Pouchet, εις τόν έλεγχόν του Ευρωπαϊκού των Άρχηών, τό κέντε κράτη της Κοινότητος, προ - τίειν την προσθήκην ρητής διαδέσεως διὰ της όμοιος ούδεμια μάλιστα ή προσβολή της άρμοδιότητος και της άνεξαρτησίας της Κοινής Άγοράς είναι άπειρηάξιμη, ή άλλωθις της λειτουργίας των όργάνων αυτών.

Η άσφάλωσις της άνεξαρτησίας των Κοινοτήτων και ή συγχώνωσις των Έκτελε - στικών αυτών όργάνων, δέν δύναται νά πραγματοποιησιν σοβαρός αντιρρήσεις ή και αντι - δράσεις, ιδίως έντός των κλασίων των ήδη άρμοδιότητων αυτών.

14. Έπί του σημείου της έκτασεως της Κοινότητος οί δυσχερείαι έμφαζόνται ποικίλοι:

- α) Πραγματική φρονις κοσμημένη ή συμμετοχή της Η.Βρετανίας, ή όμοια πάλιν των άλλων θέσει δύο σοβαρά προβλήματα, τός σχέσεις των Μελών της Βρετανικής Κοι - νοπολιτείας προς την Κοινήν Άγοράν και την θέσην αυτής εις την μέλλουσαν νά ιδ - ρυθή πολιτικόν όργάνωσιν, γκακτιόσεως, τοόλόχιστον μέχρι σήμερα, της αντιθέ - σεως της προς πώσιν έθνικόν έξουσίαν.

Και ως προς τό μέλη της Κοινοπολιτείας δέον νά γίνη σαφές, ότι ούδεμία συμ - μετοχή είναι δυνατή, χωρίς νά άλλωθί ή εθνικικός χαρακτήρ των Κοινοτήτων. Ότε - δε όμως και ν' αντιματωσθή ένστημα κρονομιακού έσομολογίου, ή ότε τότε θά κροκ - κωκε δεσμενής μεταχείρισης έναντι τρίτων, διὰ τός χάρις τός άκροαπύτους της Κοινοπολιτείας ως και τός άλλος κώρος του αυτού οικονομικόν έπίπέδου δύναται ν' αντιματωσθή οικονομική και τεχνική βοήθεια εκ και ύστερμένοι έγγρήσεις εισω - γής και τιμής ενίων εκ των κροόντων τά έθνη κροσώνου.

Πάντως τό θέμα της συνδέσεως ή ειδικής συμφωνίας της Κοινότητος με τό Κρά - τη της Κοινοπολιτείας, ήτοι άπογής σοβαρός δυσχερείας εις την κροκτικήν αυτού άν - τιματώσιν.

Ός προς την πολιτικήν εις τό μέλλον έντοξιν της Η.Βρετανίας, τό κώροστο έμ - ρονίζονται λίαν ρευστό και άόριστο. Η μέχρι σημείου μεταξύ των ΞΕ άσημανός δύναται νά έκτεράθι την συμμετοχήν της Η. Βρετανίας κατά τός σχετικός συνθήσεις.

Τοιαύτη και δικούς άποδέβεται σημοσία εις την Βρετανικήν έν Εύρώπη κρονον - σίαν και συμμετοχήν, ήστε οί Έγγραφοί των Έξωτερικών του Βελγίου και της Ολ - λανδίας κατά την σύσκεψιν αυτών έν Παρισίους της 18 Άπριλίου 1962 έδήλωσαν ότι όρουόυται νά άπογράψουν πώσιν συμφωνίαν πολιτικής φύσεως διευ της συμμετοχής εις τός διοικρομωτεθεσεις της Η.Βρετανίας.

- β) Δεύτερος συντελεστής κροσμημένη ή συνεργασία της Κοινής Άγοράς με τός Η-

κλιμένος πολιτικός της 'Αμερικής. Η πολιτική του Προέδρου Κέννεντυ έχει σαφώς προσηγορευμένη προς την κατεύθυνση αυτή, διότι λόγω κροσσώσεως της οικονομίας της χώρας του και επικρατήσεως γενικότερου συστήματος συνεργασίας των κρατών της Δύσεως.

Κατό την επίσκεψιν εις 'Αμερικήν του Προέδρου της Βουλτοπικ της Οικονομικῆς Κοινότητος και κατότιν της συνεργασίας αὐτοῦ μετὰ τοῦ Προέδρου Κέννεντυ (10 Ἀπριλίου 1962) διεκράνισθη ὅτι ἡ ἔννοια τῆς συνεργασίας μετὰ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ Ἀμερικής τείνει νὰ διαμορφωθῆ ὡς "ὀνοική σύνδεσις" οὗσα προνομιακῆ ἡ περιφερειακῆ, δυνάμενη νὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλας χώρας καὶ νὰ ἐπισηθῇ τὸν ἐλευθέρου κόσμον διὰ τῆς δημοσιότητος τῆς "trade partnership" εἰς τὸ πλαίσιο τῆς ὅλου - τικῆς συμμετοχῆς.

γ) Τρίτον κρόβλημα ὀνοκίεται ἐκ τῶν οἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν τῆς Δυθείας, Ἑλλανδίας καὶ Πορτογαλίας, τῆς οἰτήσεως συνδέσεως τῆς Τουρκίας καὶ τῶν σχετικῶν διαπραγματῶν διὰ τῆς συνδέσεως τῶν κρατῶν τὸ ὅμοιο ἀκολουθοῦν πολιτικὴν οὐδέτερότητα ὡς ἡ Δουβλίδη, ἡ Πάριση, καὶ ἡ Λισαβόνη, ὡς καὶ μερικῶν ἐξω - εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Καὶ ὡς πρὸς τὰς οἰτήσεις συμμετοχῆς τῶν κρατῶν εἰναι φυσικὸν ν' ἀκολουθηθῆ ἡ συνήθης διαδικασία περὶ συμμετοχῆς, ἀντιμετωπιζόμενον καὶ τοῦ ζητήματος τῆς μελλοντικῆς πολιτικῆς συνεργασίας. Διὰ τὴν σύνδεσιν τῆς Τουρκίας δεῖται νὰ λη - ρθῶν ἢ ὅμοιο ἐπὶ οὐδέτεροι παράγοντες, ἡ οἰκονομικῆ τῆς κρησπύσεως ἀρ' ἑνὸς καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς εἰς τὸ ΝΑΤΟ ἀρ' ἑτέρου. Διὰ τὸ κράτη τὸ ἀκολουθοῦντο, ἐκουστῶς ἡ ἀκουστῶς πολιτικὴν οὐδέτερότητα, ὀνοκίεται τὸ θέμα πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συμβα - βοσθῆ ἡ σύνδεσις οὕτων μετὰ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν, ἡ ὅμοια καλεῖται νὰ προσλάβῃ ἡ νὰ συμπληρωθῆ μετὰ πολιτικὸν πλαίσιο καὶ ἡ ὅμοια μάλιστα συνεργάζονται μετὰ τὸ ΝΑΤΟ, μετὰ τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδέτερότητας.

Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπισηθῶν σοβαροὶ διχογνωμίαι ὡς πρὸς τὴν ἀποδο - χὴν ἢ μὴ τῶν οὐδέτερων, ἐν συνδιασπῇ καὶ μετὰ τὴν Ὀργανισμὸν τῶν ΕΠΔ, ἐπιμέσας δὲ μετὰ τὴν Φιλανδίνου.

Τέλος ὡς πρὸς τὸ ὀνοκίετο ἐξω - εὐρωπαϊκὸν κράτη, ἡ δυσχέρειαι ἐμφανίζων - τοι σήμερον ἀνεπαράβλητοι λόγω των οὐδέτερων οὕτων πρὸς τὴν ἀποκλειστικὴν πολιτι - κὴν ἐνίαν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος καὶ ἐπὶ πλέον ἐξ οἰτίας τῆς ὀνοκίσεως τῆς οἰκονομίας οὕτων καὶ τοῦ ὕποκείμετου τῆς κοστοστάσεως των.

Δὲν ἐν προκειμένῳ νὰ τονισθῶν οἱ ἐξῆς κατευθυντήριαι γίωμοὶ τῆς πολιτι - κῆς συμμετοχῆς ἢ συνδέσεως.

α) ὅτι οὐδέποτε δύνανται νὰ γίνῃ συμμετοχὴ ἐξω - εὐρωπαϊκοῦ κράτους καὶ τοῦ - το διὰ τὸ μὴ ἄλλοιωθῆ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνότης.

β) ἀποκλείεται ἡ πλήρης συμμετοχὴ τῶν οὐδέτερων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, διότι τοῦτο ὁ ἀποκλειστικὸν κρόσσημα εἰς τὴν πολιτικὴν συνεργασίαν. Ἀντιθέτως μετὰ τὸ κράτη ταῦτα δύνανται νὰ διαγραφῶν σημερινοὶ συνδέσεως διαφόρου μορφῆς καὶ βο - μαθῶν.

γ) ἡ συνεργασία τῶν ἐξω - εὐρωπαϊκῶν κρατῶν μετὰ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῆ εἴτε δι' ἰδιορρυθμίου τῶν συνδέσεως ἢ μάλλον διὰ διμερῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.

Τοῦτο ἰσχύει τόσον διὰ τὰς ἰσχυρὰς οἰκονομικῶς χώρας, ὅσον καὶ τὰς βλαση - πύκτους πέραν τῆς Ἑλλάδος.

Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰς περισσώτερας τῶν ἐπὶ συζητήσιν περιπτώσεων δὲν εἶ - νοι σαφῆς ἐν οἱ διαπραγματεύσεις γίνονται μετὰ κροσσικὴν τὴν ἔννοιαν ἢ τὴν σύν - δεσιν.

15. Τέλος ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν συνεργασίαν τῶν ΕΣ, ἡ οὐδέτερος κατ' οὐσίαν κα - ρωμένη μετὰ τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς, ἐκδηλωθεῖσα σαφῶς κατὰ κόσμη μορφῆς, ἐ - κερθωνικῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν ἄλλων κρατῶν, τὸ ὅμοιο ὀνοκίεται τὴν ἀσθηρὴν μορ -

φήν της διακυβερνητικής συνεργασίας του σχεδίου Ρουχίετ.

Τρεις είναι οι κυρίες σημειώσεις, μεταξύ των ενδιαφερομένων κυβερνήσεων, διαφοροί.

- α) ο κίνδυνος της καταργήσεως δε ξυκο της ανεξαρτησίας των 3 Κοινοτήτων
- β) η διακοπή της οργανωτικής συνεργασίας της Κοινής Άγορας με το ΝΑΤΟ επί των θεμάτων της άμυνας
- και γ) η διαφορά της μετ' τριετούς ονομαστικής της συμφωνίας ως προς τον κροσονοταλισμό και την κατεύθυνση της Ένωσεως.-

Και επί των δύο πρώτων σημείων φαίνεται ότι έπληθε συγκερασμός ίκανοποιητικός επί των αντιθέτων απόψεων.-

Επί του τρίτου όμως σημείου, η αντίθετος κοσμήμενη άπορεία και τούτο διότι οι άμοιβαίοι υποκαρήσεις δεν κατέβησαν να συμβιβασθούν την διαφοράν του κινήματος μεταξύ των ενδιαφερομένων. Διά τους μόν, η άπαγογή της συμφωνίας αποτελεί κρίση ουσιαστική, μη προδικάζουσα το μέλλον, διό τους δε, αποτελεί τόν κρίση στομόν προς την πολιτική Ένωσιν της Ευρώπης.-

Η διαφορά των αντιθέσεων τούτων ούδόως έμκοδίζει την συμολόγησιν συμφωνίας εις τό άριστον μέλλον, με βάση πάντοτε τόν διακυβερνητικόν χαρακτήρα της Ένωσεως του σχεδίου Ρουχίετ, προκοκοιουμένου εις διάφορα σημεία.-

Η Εθνικακή κίνησις σήμερον έχει τό κροσονοταλιστή προς την κατεύθυνσιν τούτην όλη, της άποδοχής της φάσεως του σχεδίου Ρουχίετ, προκοκοιουμένου κατολλάτως ώστε ν' οκατέληθη κροδευτικός συνθήκν προς έκταμειν του τελικού σκοκού και έν τή μεταξύ τό διασφάλισιν τήν συνεργασίαν εις τους τομείς της έκταε - ρικής πολιτικής, της άμυνας έν συνεργασίη με τό ΝΑΤΟ, της κατείας και γενικότερον των κοινοικητών σχέσεως.-

16. Ίδιοιότερος διά τήν Έλλάδα άνοκύπτει ένο μέγο κούβλημα τό όμοιον δέον από τούδε ν' αντιμειτωσθή.

Μέχρι σήμερον τρεις κατηγορίες συνδέσεως προβλέπονται με τήν Εθνικακήν Οικονομικήν Κοινότητα: α) με τός χώρος Έξω της Ευρώπης, β) με τό εθνικακήν ούδότερο κράτη και γ, με τό εθνικακήν κράτη, τό όμοιο ός η Έλλάς Έξωου ήή συν - δεθή όλλ' η Ένωσις αυτών ός μελών τελεί υπό κροδεσίον και τούτο διά λόγους κό - θαρως οίκονομικούς και εις τήν θέσιν τούτην κοσμήμενη μέχρι σήμερον η Έλλάς, ός μονοδικόν κροδείτημα.-

Και όπό μόν ός καις τήν οίκονομικήν συνεργασίαν όλλ' έπάρχει και η κρο - κτική της πολιτικής συνεργασίας.

Είνου γεγονός ότι η Ένωσις της συνδέσεως δύνουσι να κροσλήθη κοικίλου κρο - ριχοόμενου, ογολόγως της θελήσεως των συμβολλομένων, έφάσον κροκείται κρο κρο - ρος συμβολτικής σχέσεως.-

Πλήν όμως, δέον να γίνη διακρισμός μεταξύ των κροτών, τό όμοιο δέν δύν - νονται η δέν θέλουν η συνδέσει αυτών, είτε οίκονομική, είτε πολιτική, να όδηγήθη μελλοντικώς εις έντοξιν και έκείνιν των κροτών, των όμοίων η έντοξιας υπό κροδε - σίος διά λόγους οίκονομικούς, είναι θεβοία και η δέληπις της είσοδοχης αυτών ός μελών σπύς έκδηλωθείσι, υπό τους γενικούς όρους, οι όμοιοι κροκείται να διοτυ - κωθούν. Είς τήν τελευταίαν τούτην κατηγορίαν όνήκει η Έλλάς.-

Η χώρα μας διά λόγους οίκονομικής κοσμοδόσεως, όδδύθη ός μεταβοτικόν κρο - θεσώς, τό κροθεσώς της συνδέσεως, τό όμοιον όμως μετ' κροδελουσα χρονικήν διαστή - μοτος - από 10 - 22 έτη - όδηγει εις τήν έντοξιν.-

Είς κροκείται λοιπόν δημουφής πολιτικού όργάνου η Ένωσις, η Έλλάς δέν κροκείται να έξομοιωθή με τό ούδέτερο κράτη η τό κράτη Έξω της Ευρώπης.-

Βεβοίως η σημερινή στήσις θέσις Ένωσις της κοινής Άγορας δέν της δίδει τό

δικαιωμα η την δυνατοτητα της κληρονομίας εν Ισοτιμίᾳ συμμετοχῆς ούτως εἰς τὸ πολιτικὸν ἔργον ἢ ἔκτισιν. Δύναται καὶ κ. λέγει νὰ μελετηθοῦν διάφοροι μορφᾶι ὁργανικῆς συνεργασίας.-

Δύναται ἔσται νὰ προβληθῆ ἕκ φύσεως, ἡ συμμετοχὴ ἑλλήνων ὀντιπροσώπων εἰς τὸ Πολιτικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Κοινοβουλευτικὴν Συνέλευσιν, μὲ συμβουλευτικὸν μὲν ἦθρον ἐπὶ τῶν θεμάτων τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἢ ἀφορῶντο τοὺς τρίτους, ἄλλο μὲ ὁμοροσιστικὴν ἦθρον διὰ τὸ ζήτημα τὸ ἀφορῶντο τὰς σχέσεις τῆς Κοινοῦτητας μὲ τὴν Ἑλλάδα ἢ τῆς τελευταίας μὲ τοὺς τρίτους.-

Διάφοροι ἄλλοι συνδυασμοὶ δύνονται νὰ μελετηθοῦν ἄν φοιῖνται κόντις ὁρθεὸς ὁ ἀποκλεισμοὸς τῶν Ἑλλήνων ὀντιπροσώπων ὀκὸ τὸ κοινὸ ἔργον, οὐδέ κῆν ἡ παρουσία οὐτῶν εἰς διμερῆς ἔργον-Κοινοῦτης καὶ Ἑλλάδος - διότι ἡ ἰσοτιμία οὐτῆ θ' ἀπῆβαινε μᾶλλον θεωρητικῆ, ἡ δὲ ἀποξένωσις μας ὀκὸ τὸ κοινὸ ἔργον καὶ ἡ ἔξομοίωσις μας κόντις τὸ ἄλλο κράτη - μὴ θεκόμενον τὴν ἔντασιν καὶ τὴν πολιτικὴν συνεργασίαν- θὲ ἴπο κλήσης καὶ τελικῶς θ' ἀπῆβαινε ἐπὶ ἅμα τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων.-

17. Ἡ Κέρση δὲν καθορίζεται ὀκὸ γεωγραφικὸ ἔθνος, ἄλλο ὀκὸ ἱστορικὸ καὶ μάλιστα ἔκπολιτιστικὸ κρητήριο. Κοινοῦτης ἰστορικῆς καταγωγῆς καὶ ἐξελίξεως, μακρὸν παρελθὸς συμβίσεως καὶ ὑπερῶν ὀλων κοινοῦτης κολιτισμοῦ ἡ ὀποία ἀναβρέχει τὸ αἶμα τῶν ἑλληνικῶν κινεῖμα. Κύριον χαρακτηριστικὸν κεραιμένο ἡ γνώσις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ θέλησις ν' ἀπελευθερώσῃ οὐτόν καὶ νὸ τὸν ἀκόφθη εἰς τὸν ἑαυτόν του. Ἡ ἄλλος λέξις ἡ γνώσις τοῦ ἀνθρώπου, ὀκπλογμένη πῶσις μοχθίας, δεσιδομορίας ἡ θρησκευτικῆς ἀσκήθ δεσιμῶσις. Κι ἐπεὶ ἄλλα συνυπνῶνται εἰς τὸ θεμέλιον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος τὸ ἀρχαῖον κῆλος καὶ ἡ ἔνωσις τῆς δημοκρατίας. Λόγοι ἔκπολιτιστικοὶ ἐνώνουν τὴν Κέρσην μὲ τὴν Ἑλλάδα.-

Ἄλλοι ἦσαν οὐτῶν ἔθων, ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ μείνῃ ὀδιόφορος εἰς τὴν κεραι τῆς Κέρσης κόντις τὴν ἐνοκίτην.-

Γεωγραφικοὶ, πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ λόγοι συνηγοροῦν ἕκῃ καθορισμοῦ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ θέσιον τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινοῦτης.-

Ἄν εἶναι ἄληθειον ὅτι ἡ Κέρση κόντι τὴν Ἑκροσιν ἐνὸς πολιτικοῦ ὀνδρός τῆς Δύσεως, δὲν δύναται κλέον νὸ ζῆση κῆτω ὀκὸ τὸν φόβον τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν ἐπὶ σολογισμόν τῶν Ἀμερικῶν, τοῦτο ἔσχει ἔτι περισσότερον διὰ τὴν κῆρον μας ὀκῆν ἀποκείνηται ἡ ἱστορία τοῦ νέου ἑλληνικοῦ κράτους καὶ συνηγορεῖ ἡ γεωγραφικὴ οὐτῆ θέσις εἰς τὸ μετῆχμον μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.-

Ἡ Ἑλλάς ἀναγνωρίζει τὴν ἰδικὴν τῆς κροσικότητά εἰς τὴν Κέρσην, δὲν δύναται συνεπῶς νὸ τὴν ὀγνοῆση κῆσις ν' ὀκοινηθῆ τῶν ὀουτόν τῆς. Ἡ ἔντασις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κέρση ἀποτελεῖ τὴν λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος εἰς τὸ κῆλ - οτι τῆς συγχρόνου ἀιθνοῦς Ζῆσις.-

